

1920-04-13

AFSENDER

Susette Cathrine Holten

MODTAGER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Firenze

Omtalte personer:
Susette Cathrine Holten
Agnete Skovgaard
Eline Skovgaard
Joakim Skovgaard
Johan Thomas Skovgaard

Omtalte steder:
Italien, Italien
Rom, Italien
Uffizierne, Firenze FI, Italien
Norge
Pitti, Firenze, Italien

Arkivplacering:
Mappe 42 nr. 40

DOKUMENTINDHOLD

Susette fortæller om hvordan det er at vende tilbage til Italien.

TRANSSKRIFTION

Mappe 42 brev 40
Firenze 13nde April 20.

Kjære Agnete og Kim!

Tak for kærligt Brevkort. Jeg havde skrevet for længe Siden til Jer, hvis denne skæve Postgang ikke havde været, saa man tvivlede paa, at Brevene fandt vej. Nu lader det til at være godt igjen. Jeg lovede Jer at fortælle Sandheden om, hvordan her nu er at rejse i Italien. Det er meget svært at svare paa. Italien er og bliver jo Italien, dejlig og herlig, der er de ting, som aldrig kan forandres. Men ----- der er alligevel en

-2-

Forskjel – jeg har prøvet og prøvet paa at gjøre mig selv klar, hvori den bestaar, men jeg kan ikke, det er ligesom noget der ikke er til at tage og føle paa, men som dog er --- en vis Patina som er gaaet af. Det er jo ogsaa noget besværligere at rejse – mest tror jeg dog det ligger i, at man selv er mere nervøs, men togene er jo altid overfyldte, og man bogstavelig stormer dem for at faa en Plads; Hotellerne er ogsaa temmelig fulde, dog hvis man ikke er alt for fordringsfuld og kan tage det lidt, som det falder, saa tror jeg ikke, det er svært – maaske Rom især

-3-

i Paasken. Alt forekommer nu ogsaa vanvittig dyrt, men hvis man saa regner det ud i danske Penge, saa er det det jo slet ikke. Mad er her ogsaa nok af, men man faar ikke alle de dejlige Ting som i gamle Dage. Er man i Pension faar man langt mindre end i gamle Dage. Paa Restauration er Portionerne ogsaa meget smaa., men man kan jo spise saa længe man vil betale. Her er heller ikke den Sælgerlyst som her plejer at være, det kan jo have sin Behagelighed, at man ikke er saa plaget, men gar man i en Butik for f.eks. at købe Figen eller sligt, saa har man nærmest Fornemmelse af, at de er saa revnende ligeglade, om man

-4-

kjøber noget eller ej. Jeg er glad I skriver, at J. Th 's fint rejser til Efteraaret, jeg vil nok gjerne tale med dem om mange Ting. Men i al Almindelighed vil jeg sige, at det har gaaet lige ud af Landevejen at rejse. Musæerne her er i Omordningstilstand – al Fra Angelico er samlet i Sct. Marco for at blive. I belle Arti er nu kun den toscanske Skole fra de ældre Tider. Michelangelos Skulpturer og de morsomme Taadis tapeter. I Officerne er halvdelen afspærret paa Grund af Reparation, og en masse af

billederne staar i Pitti – paa Staffelier – ser altsaa blot midlertidigt ud –
men det højner Pitte vældigt. Primavera og Venus er nu i Ufficerne.
Hils nu hjærtelig alle Børnene.
|Naar kommer Eline hjem – jeg haaber hun nyder lidt af Norge først. Hav
det godt alle! Kjærligst Søster|

Alene 13^e April 20.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 42 Nr. 40

Kjære Agnete og Kim!

Tak for hjertligt Modtagelse!
Jeg havde oprevet for længe
inden du Jer, hvis denne
skæve Postgang havde været
saa man trovde paa, at
Brevene fandt Vej. Muligheden
at du er godt igjennem.
Jeg lovede Jer at fortælle Sand-
heden, om hvordan her nu
er at rejse i Italien. Det
er meget svært at sige paa.
Italien er og bliver i Italien,
dijlig og herlig, der er de
Træer, som aldrig kan forsvinde.
Men - der er alligevel en

Forstjæl - jø har prøvet og
prøvet paa at gibe mig
selv blødt, fordi den betaler
men jø kan ikke, det er
lige som mig det ikke er til
at tage og jø paa, men
som jø er - en stor Petrus
som er gaaet af. Det er jo
ogsaa meget besværlig at
sejle - mest tror jø det lig-
ge i, at man selv er min
nerves - men Togene er jo
al Tid overfyldt, og man bry-
der sig stærkt om den for at
paa Plads; Hotellene er ogsaa
temmelig fulde, dog kan man
ikke er alt for fordyrt fulde
og kan tage det lidt, som det
gælder, saa tror jø ikke det
er svært - måske Romiser

i Paasken. Alt forekommer en
ogsaa uventet dyrt - men
hvis man saa regner det ud
i danske Peng, saa er det det
jo slet ikke. Mad er her ogsaa
nok af, men man paa ikke
alle de dejlige Ting som i gamle
Dage. Et man i Pension paa
man ogsaa leget mindre end
i gamle Dage. Paa Restauran-
terne er Portionerne ogsaa meget
små, men man kan jo spise
saa længe man vil betale.
Der er heller ikke den Løbe-
lyst, som her paa at være.
Det kan jø have en Behagelig-
hed, at man ikke er saa plaget
man gaar man i en Bule for
j. Ex at lytte Tigen eller sløft,
saa har man nærmest for-
nemmeligheden af, at de er saa
beholdt Egeglade, og man

Nord brenneren Elvne byens - 7. Kædet her - ugent
højst eller ej. Jeg er glad
I skriver, at J. Th. s. fint synes
to Eftersaat, i sit nok ganske
Tale med dem om mange
Ting. Men i al Almindelighed
vil vi sige, at det er ganske
lige ud ad Landvejen at rejse.
Museerne her er i Ordenings-
tostand - al Fra Capelico er
samlet i S. Marco. ^{for at blive} I belli
Arti er nu her den toscanske
Skole fra de ældste Tider. Michel-
angelo Skulpturer og de mormonske
Tænder Tapeter. I Uffizierne
er Halvdelen afspærret paa
Grund af Reparation, og en
Masse af Billederne staar i
Pitti paa Staffeliet - der altma-
ket blot midlertidigt ud - men
det højner Pitti vældigt.
Primavera og Venus er nu i Uffizierne.
Hils nu hjærtligt Alle Rimene.